



तुमचा लोगो लगेचच
प्रिंट करा
आणि पोहोचवा
प्रत्येका पर्यंत !
MO - 8329291031

लातूर वर्ष ४ थे अंक १५१ वा मंगळवार दि. २६ नोव्हेंबर २०२४ पृष्ठे ४ स्वागत मूल्य २ रु.

गरीब स्वाभिमानी कार्यकर्ता विकला नाही मतदाराच्या विश्वासाला तडा जाऊ देणार नाही विजयानंतर कार्यकर्त्यांशी संवाद साधताना आ. रमेशआप्पा कराड

लातूर / प्रतिनिधी :- काँग्रेसवाल्यांनी लातूर ग्रामीण मतदार संघात पैशाचा पाऊस पडला मात्र माझा गरीब स्वाभिमानी कार्यकर्ता विकला गेला नाही. बहादुर मतदारांनी भ्रष्ट पैशाची मस्ती जिखली असून मतदारांनी दाखवलेल्या विश्वासाला कदापी तडा जाऊ देणार नाही. यापुढील काळात सहकारी साखर कारखाने शेतकऱ्यांच्या मालकीचे करायचे आहेत असे सांगून लातूर ग्रामीण एक विकासाचे मॉडेल मतदारसंघ निर्माण करू अशी ग्वाही लातूर ग्रामीणचे नवनिर्वाचित आमदार रमेशआप्पा कराड यांनी दिली.

लातूर ग्रामीण विधानसभा मतदार संघात नवे परिवर्तन घडून आले. वर्षानुवर्ष पाहिलेले स्वप्न प्रत्यक्षात उतरले. भाजपाचे नेते रमेशआप्पा कराड यांचा लातूर ग्रामीण विधानसभा मतदारसंघातून विजय घोषित होताच भाजपा-सह महायुतीतील कार्यकर्त्यांनी, सर्वसामान्य नागरिकांनी आ. कराड यांच्या लातूर येथील कौशल्य या निवासस्थानी रमेशआप्पांचे अभिनंदन करण्यासाठी प्रचंड गर्दी केली होती. प्रत्येक जण पुष्पहार घालून पेढे भरवून अभिनंदन करत होते. ढोल ताशाच्या गजरात गुलालाची उधळण करत विजयाचा जल्लोष अनेक जण करत होते. प्रत्येकाच्या चेहऱ्यावर प्रदीर्घ संघर्षानंतर आनंदाचे वातावरण दिसून येत होते. यावेळी निव-सस्थाना बाहेर प्रचंड फटाक्याची आतिषबाजी करण्यात आली.

यावेळी शिवसेना जिल्हा संपर्कप्रमुख अॅड बळवंतराव जाधव, भाजपा किसान मोर्चाचे प्रदेश उपाध्यक्ष विक्रमकाका शिंदे, प्रदीप पाटील खंडापुरकर, फकीरा ब्रिगेडचे संस्थापक अध्यक्ष प्रा संजय शिंदे, शिवाजीराव केंद्रे, भाजपाचे तालुकाध्यक्ष बन्सी भिसे, दशरथ सरवदे, यांच्यासह भाजपा व महायुतीचे प्रमुख पदाधिकारी लोकप्रतिनिधी व्यासपीठावर उपस्थित होते. हजारोंच्या संख्येनी उपस्थित असलेल्या कार्यकर्त्यांसह नागरिकांसमोर आपल्या भावना व्यक्त करताना आ. रमेशआप्पा कराड म्हणाले की, गेल्या वीस - पंचवीस वर्षांच्या स्वप्नाची पूर्तता खऱ्या अर्थाने



आज झाली असून लोकनेते स्वर्गीय गोपीनाथरावजी मुंडे साहेब यांच्या नेतृत्वावर विश्वास ठेवून मी भाजपाचे काम सुरू केले त्यांनी माझ्यावर लातूर ग्रामीण मतदार संघाची ज्या दिवशी जबाबदारी टाकली त्या दिवसापासून या मतदार संघाची सेवा करत आहे. वेळोवेळी स्वतःसाठी नव्हे तर गोरगरीब सर्वसामान्य माणसाच्या कल्याणासाठी प्रस्थापितांच्या विरोधात संघर्ष केला.

मागील काळात दोन वेळा पराभूत झालो मात्र कधीच खचून गेलो नाही ज्या दिवशी पराभव झाला. दुसऱ्या दिवसापासून पुन्हा कामात राहिलो. भ्रष्ट पैशाच्या जोरावर गेल्या निवडणुकीत मतदार संघ विकत घेण्याची पाप केले नसते तर पाच वर्षांपूर्वीच आपला विजय झाला असता असे सांगून आ. रमेशआप्पा कराड म्हणाले की, या वेळची निवडणूक धनशक्ती विरुद्ध जनशक्तीची लढाई होती मात्र जनतेने निवडणूक हातात घेतल्याने जनशक्तीचा विजय झाला. कार्यकर्त्यांच्या कष्टाचे फळ मिळाले आणि स्वाभिमानीची लढाई जिंकलो निवडणुकी दरम्यान प्रचंड पैशाचा पाऊस झाला तरीही माझा स्वाभिमानी गरीब कार्यकर्ता विकला गेला नाही. हे यश स्वाभिमानी कार्यकर्त्यांच्या कष्टाचे आणि मेहनतीचे

आहे. लाडक्या बहिणींनी मोठा आशीर्वाद दिला. कार्यकर्त्यांचा संघर्ष आणि त्यांनी केलेल्या कष्टातून कधीही उतराई होऊ शकत नाही. हा विजय लोकनेते स्वर्गीय गोपीनाथरावजी मुंडे साहेब यांना समर्पित करत आहे. मतदार संघातील मतदारांनी काँग्रेस वाल्याची हुकूमशाही आणि एकाधिकारशाही मोडीत काढून नवे परिवर्तन घडवले जनतेने माझ्यावर विश्वास दाखवला या विश्वासाला कधीही तडा जाऊ देणार नाही. आणि कार्यकर्त्यांची मान खाली जाईल असे वर्तन माझ्याकडून होणार नाही अशीही ग्वाही आ. रमेशआप्पा कराड यांनी दिली.

या विजयामुळे आता कार्यकर्त्यांची जबाबदारी वाढली असून नम्रपणे जनतेच्या कायम संपर्कात राहून कामे करावीत. या पुढील काळात ग्रामपंचायत, सोसाट्यासह सर्व विविध स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या निवडणुकीत आपल्याला यश मिळवायचे आहे, सहकारी साखर कारखाने शेतकऱ्यांच्या मालकीचे करावयाचे आहेत त्याचबरोबर महाराष्ट्रात लातूर ग्रामीण मतदार संघ एक विकासाचा मॉडेल निर्माण करण्यासाठी आपला प्रयत्न राहिल असे आ. रमेशआप्पा कराड यांनी बोलून दाखविले.

महाडीबीटी पोर्टलवर शिष्यवृत्तीचे अर्ज सादर करण्याचे आवाहन

लातूर, दि. २५ : महाविद्यालयामध्ये प्रवेश घेतलेल्या अनुसूचित जाती प्रवर्गातील विद्यार्थ्यांना भारत सरकार शिष्यवृत्ती व शिक्षण शुल्क, परीक्षा शुल्क (फ्रीशिप), राजर्षी शाहू महाराज गुणवत्ता शिष्यवृत्ती, व्यावसायिक पाठयक्रमांशी संलग्न असलेल्या विद्यार्थ्यांना निर्वाह भत्ता योजनेचा लाभ दिला जातो. या योजनांसाठी सन २०२४-२५ या वर्षासाठी नवीन अर्ज भरण्यासाठी २५ जुलै २०२४ पासून महाडीबीटी पोर्टल सुरू करण्यात आले आहे.

८ जानेवारी २०१९ रोजीच्या शासन निर्णयात नमूद केल्यानुसार संबंधित महाविद्यालयांत राबविण्यात येणारे अभ्यासक्रमांची शिक्षण शुल्कांची मंजूरी, विद्यापिठामार्फत दिली जाणारी इतर शुल्काची मंजूरी व शैक्षणिक विभाग, शासकीय यंत्रणा यांचेकडून घेण्यात येणारी मंजूरी या सर्व बाबींची जबाबदारी ही संबंधित महाविद्यालयांचे प्राचार्य व संबंधित लिपीक कर्मचारी यांची असल्याने या कामकाजास प्राधान्य देण्यात यावे.

महाविद्यालयामध्ये स्थापन करण्यात आलेल्या समान संंधी केंद्रांच्या माध्यमातून विद्यार्थ्यांच्या शिष्यवृत्ती अर्जाबाबतच्या अडचणी सोडवाव्यात. विद्यार्थ्यांसाठी शिष्यवृत्ती मार्गदर्शन शिबिरे आयोजित करून निर्धारित वेळेत शिष्यवृत्ती अर्ज नोंदणी पूर्ण करावी. सर्व प्राचार्य, कर्मचारी व विद्यार्थी यांनी शिष्यवृत्तीचे अर्ज अचूक भरून मंजुरीसाठी समाज कल्याण सहायक आयुक्त कार्यालयाकडे विहित मुदतीत ऑनलाईन सादर करावेत. महाविद्यालय स्तरावर अथवा विद्यार्थी लॉगीनवर अर्ज प्रलंबित राहिल्यास त्याची सर्वस्वी आर्थिक जबाबदारी संबंधित महाविद्यालयाचे प्राचार्य यांची राहिल, असे समाज कल्याण सहायक आयुक्त यांनी कळविले आहे.

ज्या विद्यार्थ्यांनी महाडीबीटीवर यापूर्वी आधार संलग्नित युजर आयडी तयार करून अर्ज भरलेले आहेत. त्यांनी नवीन नॉन-आधार युजर आयडी तयार करू नये. नवीन नॉन-आधार युजर आयडीवरून अर्ज नुतनीकरण केल्यास व एकापेक्षा जास्त युजर आयडी तयार केल्यास त्याची सर्वस्वी जबाबदारी विद्यार्थी व महाविद्यालयांची राहिल, असे समाज कल्याण सहायक आयुक्त शिवकांत चिकुर्ते यांनी प्रसिद्धीस दिलेल्या पत्रकात म्हटले आहे.



लातूर ग्रामीण मतदार संघातील
बहादुर मतदारांनी एकाधिकारशाही
हुकूमशाही नष्ट करून नवे परिवर्तन घडविले
लाडक्या बहिणींनी भरभरून आशीर्वाद दिला
माझ्या विजयासाठी मेहनत घेतलेल्या
सर्व कार्यकर्त्यांसह मतदार बंधु भगिनींचे

मनःपूर्वक जाहीर आभार



आ. रमेशआप्पा कराड
लातूर ग्रामीण विधानसभा मतदार संघ



संपादकीय....

महायुतीचा मोठा विजय

संपूर्ण देशांचे आणि काही प्रमाणात जगातील मराठी जनतेचे लक्ष असलेल्या महाराष्ट्र विधानसभेच्या निवडणुकांमध्ये मतदारांनी महायुतीला निर्विवाद कौल दिला आहे. हा भारताच्या राष्ट्रवादी विचारांच्या मतदारांचा फार मोठा विजय आहे. प्रथमतः हा लोकशाहीचा विजय आहे. हा मतदारांचा विजय आहे. मात्र, भारत हे राष्ट्र, आणि त्यात महाराष्ट्राने बजावण्याच्या राष्ट्रीय भूमिकेसाठी महाराष्ट्राला बळकट करायला हवे, या जाणिवेने २० नोव्हेंबरला मोठ्या संख्येने मतदार बाहेर पडला.

लोकसभेच्या काळात अनेक कारणांमुळे राष्ट्रवादी म्हणावा असा कोअर मतदार अनेक कारणांमुळे घरातच थांबला होता. त्याचे परिणाम भारत आणि महाराष्ट्राच्या निकालात दिसले; मात्र आता या निवडणुकीचे राष्ट्रीय महत्त्व लक्षात घेऊन लोकसभा निवडणुकीवेळी घरात बसलेला मतदार बाहेर पडला. २० नोव्हेंबरला रात्री उशिरा जेव्हा मतदानाचे आकडे बाहेर आले आणि असे दिसून आले की ६५ टक्क्यांच्या पार मतदान आहे, तेव्हासुद्धा सर्वसाधारणपणे लोकशाहीत अधिक मतदानाचा अर्थ ते बदलासाठीचे (अँटिइन्कम्बर्सी फॅक्टर) मतदान असते; मात्र २० नोव्हेंबरच्या चित्रानुसार मी मत व्यक्त केलं होतं की, लोकसभेवेळी घरात बसलेला मतदार बाहेर पडला आहे. याचा फायदा महायुतीला होईल, असे माझे आकलन होते. आता प्रत्यक्ष निकालांमध्ये आकड्यांमध्ये त्याचे प्रतिबिंब पडताना दिसत आहे. आता यामुळे महाराष्ट्राला विकासासाठी आवश्यक असलेले स्थिर सरकार मिळेल.

'कांटे की टक्कर', 'निवडणूक घासून होईल', 'शेवटच्या क्षणापर्यंत सांगता येणार नाही' अशा चर्चा सुरु होत्या. त्यावेळी माझ्या मनात चिंता होती की, अशा प्रकारे ही निवडणूक 'कांटे की टक्कर' झाल्यास घोडेबाजाराला चांगले दिवस येतील. खरेदी-विक्री, विविध जुळण्यांच्या नादात सरकार, राजकारण अस्थिर राहते. त्याचा थेट परिणाम राज्याच्या विकासावर होतो. याचा अर्थ भारताच्या विकासावरही त्याचा विपरीत परिणाम होतो. आता मात्र मतदारांनी स्पष्ट कौल दिल्याने अशा प्रकारचा घोडेबाजार होणार नाही. या निकालानंतर महायुतीची जबाबदारी वाढते. त्यांनी काळाचे आव्हान ओळखून ठामपणे एक स्थिर सरकार जे विकसित भारतासाठी, विकसित महाराष्ट्रासाठी काम करेल. महाराष्ट्राचे सर्व विभाग विदर्भ, मराठवाडा, उत्तर महाराष्ट्र, पश्चिम महाराष्ट्र, कोकण, मुंबईत महायुतीचा मोठा विजय झाला आहे. नीट आकडे हाती आल्यानंतर विश्लेषण होईलच; मात्र असं मानायला जागा आहे की, महिलांनीदेखील मोठ्या प्रमाणावर महायुतीला मतदान केलं. त्याचा अर्थ असा की, मध्य प्रदेशचे शिवराजसिंह चौहान महाराष्ट्राच्याही मदतीला धावून आले. महिलांनी महायुतीच्या बाजूने कौल दिलेला दिसत आहे. निवडणुकीच्या काळात जो 'मनोज जरांगे फॅक्टर' होता आणि त्याचा काय परिणाम होईल, मी ज्याला दुःखद म्हणतो की, सामाजिक दुही वाढून काहीसे मराठा विरुद्ध ओबीसी असे काहीसे चित्र महाराष्ट्रात होईल का, तर निकालाच्या आकड्यांवरून उलटं गणित मांडायचे झाल्यास आनंद आहे की, जातीय दुही निर्माण होऊन त्याचा सामाजिक जीवनावर परिणाम होईल, असे निकालावरून दिसत नाही. 'बटेंगे तो कटेंगे'चा कितपत परिणाम झाला याचा आकड्यांवरून विचार केल्यास त्याची शक्यता दिसून येते. मुस्लीम मतदान व्होट जिहादचा विचार करून धु-वीकरण करणार असेल, तर त्यातील अर्थ आणि धोका ओळखून प्रभाव पडू शकेल अशा पुरेशा संख्येने राजकीय आणि गुणात्मक आणि वैचारिक दृष्टीनं ज्याला हिंदू मतदान म्हणता येईल, त्याचा फायदा महायुतीला होताना दिसत आहे. आता मुख्यमंत्री कुणाचा, असा सूर कानावर येताना दिसतो. मी आशा करतो की, मुख्यमंत्रिपदावरून महायुतीत अंतर्गत राजकारण होऊ नये. नव्या सरकारने स्थिरपणे विकासाशील, गतिशील सरकार देऊन महाराष्ट्र नव्हे संपूर्ण राष्ट्राच्या विकासाला गती आणावी, हीच अपेक्षा व्यक्त करायला हरकत नाही. स्थिर सरकार निर्माण झाल्याने राज्याच्या विकासाला नक्कीच गती मिळेल, असे वाटायला वाव आहे.

प्रविण बागडे

नागपूर

भ्रमणध्वनी : ९९२३६२०९९९

ई-मेल : रिरीळपलरसवशसारळश्र.लौ

भारताच्या 'घटने'त काय नाही, हे पाहण्यापूर्वी काय आहे हे पाहिले पाहिजे.

आम्हाला लोकशाहीप्रधान प्रजासत्ताक राज्य निर्माण करायचे होते. जाती, वंश, लिंग, धर्म वगैरेचा विचार न करता प्रत्येक व्यक्तीला राजकारणात समान हक्क द्यायचे होते. ते या 'घटने'त नाहीत असे कोण म्हणते ? प्रत्येक व्यक्ति राजकिय हक्काच्या बाबतीत समान आहे व तिला आपले संरक्षण केले जाण्याचा हक्क आहे असे जे म्हटले आहे त्याला घटने'त कोठेही बाधा आलेना नाही. प्रत्येक वयात झालेल्या स्त्री-पुरुषात मताचा हक्क आहे. समान संधी, समान नोकऱ्या, समान पगार मिळण्याची तरतूद घटनेत केली आहे. कोणतीही घटना (संविधान) परिणामक्षम होण्याकरता पुरेसा लवचिकपणा असावा लागतो राज्यावर संकटे आली म्हणजे सारी सत्ता मध्यवर्ती सत्तेला आपल्या हातात घेता आली पाहिजे. त्याशिवाय देशाचे रक्षण होत नाही. एखादा प्रांत बंडखोर झाला आणि त्याला तशी स्वायतता असली तर एका राज्यात दोन राज्ये निर्माण होऊ शकतील. ती देशविच्छेदनाची एक योजनाच होईल, ते या घटनेत टाळले आहे. त्याचप्रमाणे घटनेत काही इष्ट अपरिहार्य दुरुस्त्या कराव्या असे वाटले तर ते ही करण्याची व्यवस्था घटनेत आहे. अर्थात ही दुरुस्ती करणे तितके सोपे ठेवले नाही.

१९५० साली अमलात आलेले भारतीय संविधान मुख्यत्वे १९३५ च्या भारत सरकार कायदा १९३५ वर आधारित आहे. १९३५ सालच्या या कायदान्वये भारताच्या अंतर्गत स्वशासनाचा पाया घातला गेला होता. ब्रिटिश पंतप्रधान क्लेमंट टली यांच्या शिष्टमंडळाच्या स्वतंत्र भारताच्या संविधानाची निर्मिती करण्यासाठी एका मसुदा समितीच्या स्थापनेविषयीच्या कल्पनेस भारतीय स्वातंत्र्य लढ्याच्या नेत्यांनी सहमती दर्शविली होती. १९४६ च्या उन्हाळ्यात या समितीची स्थापना झाली व तिची पहिली बैठक ९ डिसेंबर १९४६ रोजी सच्चिदानंद सिन्हा यांच्या अध्यक्षतेखाली नवी दिल्ली येथील संविधान सभागृह मध्ये पार पडली, जे आज सेंट्रल हॉल या नावाने परिचित आहे. पहिल्या बैठकीला ९ महिलांसह एकूण २०७ सदस्य उपस्थित होते. १५ ऑगस्ट १९४७ रोजी भारतास स्वातंत्र्य मिळाल्यावर अल्पकाळ या समितीने भारताचे प्रतिनिधी रूपात काम केले होते. २९ ऑगस्ट १९४७ रोजी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या नेतृत्वाखाली मसुदा समिती स्थापन झाली. अनेक बैठकांनंतर या समितीने सादर केलेला अंतिम मसुदा २६ नोव्हेंबर १९४९ रोजी स्वीकारला गेला. यामुळे २६ नोव्हेंबर हा दिवस भारतीय संविधान दिन म्हणून साजरा केला जातो.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी लिहिलेली भारतीय राज्य घटनेत ३९५ कलमे व ८ परिशिष्टे आहेत. आजच्या घडीला भारतीय घटनेत ४४८ कलमे, २५ भाग, १२ परिशिष्टे, ५ पुखण्या आहेत. भारतीय घटनेत वेळी प्रसंगी दुरुस्तीची तरतूद असल्यामुळे आतापर्यंत ९८ वेळा दुरुस्ती करण्यात आली आहे. म्हणून काही कलमे वाढली आहेत याची नोंद घ्यावी. ही घटना लिहिण्यासाठी दोन वर्षे अकरा महिने आणि सतरा दिवस लागले. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर घटना मसुदा समितीचे अध्यक्ष होते. त्यांना सहा लोक सहकारी दिले होते. परंतु, सहाही सदस्यांनी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांना घटना लिहिण्यासाठी कसल्याही प्रकारे मदत केली नाही. त्यामुळे घटना लिहिण्याचे कार्य एकट्या डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना करावे लागले आणि त्यानंतरच भारतीय घटना दि. २६ नोव्हेंबर १९४९ ला घटना समितीचे अध्यक्ष डॉ. राजेंद्रप्रसाद यांना सुपूर्द केली. ही भारतीय राज्य घटना दि. २६ जानेवारी १९५० रोजी या देशात अंमलात आली तेव्हापासुन देशात प्रजासत्ताक राज्य सुरु झाले.

या भारतीय घटनेची विशिष्टे खालील प्रमाणे आहेत. भारतीय राज्य घटना (संविधान) म्हणजे ज्या ग्रंथात देश कसा चालवावा या विषयी कायदे-कानून आणि प्रत्येक

घटकाचे अधिकार कर्तव्य इत्यादी गोष्टी ज्यामध्ये नमुद केले आहे त्याला (संविधान) भारतीय राज्य घटना म्हणतात. हा एक सामाजिक सिध्दान्त आहे. भारतीय घटनेने प्रत्येकाला जीवन जगण्याचे स्वातंत्र्य दिले आहे. कोणतीही जात,लिंग, रूढी, परंपरा कोणत्याही व्यक्तीला त्याच्या जीवित स्वातंत्र्याच्या आड येऊ शकणार नाही. जर तसा प्रयत्न केला तर ती व्यक्ती किती मोठी असली किंवा मोठ्या पदावर असेल तरी त्या अन्याय अत्याचार करणार्या व्यक्तीला भारतीय घटनेने दोषी ठरविले आहे आणि त्याला शिक्षा करण्याची तरतूद आहे.

भारतीय राज्य घटना कधी ताठर आहे तर कधी लवचिक आहे. वेळी प्रसंगी घटनेत नवीन कायदे समाविष्ट करण्याची तरतूद आहे

देशात कधी आराजकता माजली तर आणीबाणी पुकारण्याची तरतूद घटनेत केलेली आहे. कारण अराजकतेमुळे देशाची वित्तहानी, प्राणहानी होते, जाळपोळ-दंगली घडतात. हे टाळण्यासाठी बंडखोर, चिथावणी घातक ठरणारी आंदोलने बंद करण्याची तरतूद घटनेत आहे.

भारतीय राज्य घटनेमुळे हजारो वर्षांची धर्मावर आध-ारलेली विषम व अमानवी समाज व्यवस्था नष्ट केली व समता, स्वातंत्र्य बंधुता व न्याय या मानवतावादी तत्त्वावर आधारित समाजव्यवस्था या भारतात स्थापन झाली आहे. एवढी समाज बदलाची ताकद घटनेत आहे.

भारतीय घटनेत स्त्री-पुरुष जातपात असा भेद न ठेवता सर्व व्यक्ती समाज आहेत हे भारतीय समाजाला भारतीय घटनेने शिकविले आहे. तसे कायदे व तरतूदी घटनेत समाविष्ट केल्या आहेत. आज भारतीय समाजाला व देशाला जगत आदर्श राज्य घटनेमुळे मान-सन्मान प्राप्त झाला आहे. हा देश अमानवी वर्ण व्यवस्था जातीभेदांमुळे जगत आपला देश बदनाम झाला होता.

भारतीय राज्य घटना मानवी मूल्य जपणारी असल्याने आज जगाला मार्गदर्शन करीत आहे. या भारतीय घटनेमुळे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे सारे जग कौतुक करीत आहे. जगाने डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना बौद्धिक, सामाजिक, राजकीय, आर्थिक व मानवता या क्षेत्रात अग्रगण्य स्थान दिले आहे.

भारतीय घटनेमुळे डॉ. बाबासाहेबांचे जातीयतेविरुद्धचे कार्य आधुनिक मानवाला विषमतावादी विचारांना समतावादी विचाराकडे नेणारा प्रबोधनाचा मार्ग बनले आहे. त्यामुळे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जगाचे गुरु बनले आहेत. युग बदलणारा, समाज बदलणारा, जग बदलाची ताकद असणारा महामानव म्हणून त्यांना जगाने पूजनीय मानले आहे.

भारताला स्वातंत्र्य मिळण्यापूर्वी हा देश अनेक छोट्या छोट्या राज्यात संस्थानांमध्ये विखुरलेला होता. या देशात अनेक जाती-जमाती होत्या, अनेक धर्म पंथांमध्ये हा देश विभागला होता. आपआपसात मतभेद होते. राज्य सिमावाद होता. या वातावरणात देशात एकता आणि अखंडता, बंधुता निर्माण करण्याचे काम डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांनी राज्य घटनेच्या माध्यमातून केलेले महान कार्य आहे. भारतात २९ घटक राज्ये, ७ केंद्रशासित प्रदेश आहेत. तसेच विविध जाती धर्माचे लोक रहात आहेत. या सर्वांमध्ये एकता निर्माण झाली ती केवळ भारतीय राज्य घटनेमुळे

कलम १४ नुसार भारतातील सर्व व्यक्तीस समानतेचे संरक्षण देण्यात आले आहे. जातपात किंवा वर्ण, वर्ण असा भेदभाव केला जाणार नाही.

कलम १६ प्रमाणे सार्वजनिक सेवा योजनांमध्ये समान संधी देण्यात आली आहे. कोणताही भेदभाव केला जाणार नाही.

मुलभुत हक्काच्या बाबतीतही घटनेत व्यवस्था आहे मात्र राष्ट्र संकटात सापडले मग कोणाही व्यक्तीला केवळ स्वातंत्र्य दिले आहे व तो त्याचा दुरुपयोग करीत आहे असत वाटले तर ते स्वातंत्र्य अबाधित राहणार नाही व्यक्तीला समानतेचे, धार्मिक आचार-विचार प्रचाराचे, शिक्षणच मिळण्याचे वगैरे हक्क दिले आहे. त्याचप्रमाणे व्यक्तीला पुरेशी जीवनाची साधने उपलब्ध व्हावती, संपत्तीची

वाटणी समान व्हावी, सारख्या कामाकरता सारखा पगार मिळावा, लहान मुलांच्या व प्रौढांच्या प्रमाणे नागवणूक होऊ नये. प्रत्येकाला काम मिळण्याचा हक्क प्राप्त व्हावा, १४ वर्षांपर्यंत प्रत्येकाला मोफत व सक्तीचे शिक्षण मिळावे, रोजगार धंद्याचे वातावरण चांगले अस-वे, रजेचा काळ त्याला चांगला उपभोगता यावा. त्याला सामाजिक व सांस्कृतिक संधी मिळाली. वगैरे बाबत सरकारने प्रयत्न करण्याचे ठरविले आहे.

ही घटना सावधगिरी बाळगण्याच्या दृष्टिने जितकी सुदृढ करता येईल तितकी केली आहे. सध्याचा काळ सुरक्षितेचा नसल्यामुळे त्याला अनुसरून ही घटना केली असल्यास ते दोष-रसपद नाही. अशाप्रकारे तयार केलेल्या घटनेचे आपण स्वागत केले पाहिजे. या घटनेत दोष असलेच तर ते फाजील सावधगिरी बाळगण्याचे दोष आहेत, ते अपरिहार्य ही आहेत. त्यामुळे आपली वाढ, विकास किंवा प्रगती होण्यास कोणतीही अडचण येणार नाही. राजकारणात आपल्याला समता मिळाली आहे, पण सामाजिक व आर्थिक जीवनात राजकारणात दरडोई एकमत आणि एका मताचे एक मूल्य हे तत्त्व करीत आहो पण सामाजिक, आर्थिक जीवनात आपल्या विशिष्ट सामाजिक समाजरचनेमुळे, व्यक्ती मूल्याचे हे तत्त्वपूर्वी प्रमाणेच नाकारले जाणार आहे.

भारतीय संविधानाचे निर्माते डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे २५ नोव्हेंबर १९४९ रोजी संविधान देशाला अर्पण करण्याच्या एक दिवस आधीचे संविधान सभेतील आपल्या शेवटच्या भाषणात ते म्हणाले, मी या ठिकाणी घटनेच्या गुणवर्णनात शिरत नाही घटना कितीही चांगली व निर्दोष असली तरी ती जर अमलात आणणारे नालायक व निरुपयोगी असेल तर तीच घटना वाईट ठरेल. त्याचप्रमाणे घटना कितीही वाईट असली तरी ती राबवणारे चांगले असतील तर ती चांगली ठरेल. राज्यघटनेच्या स्वरूपावर तीची अंमलबजावणी अवलंबून असते. कायदेमंडळ, मंत्रीमंडळ, व न्यायधीश अशा सारखी राज्याची प्रमुख अंगे पुरविण्याचे काम राज्यघटना करीत असते. या राज्याच्या अंगाची अंमलबजावणी या घटकांवर अवलंबून असते ते घटक म्हणजे जनता व देशातील राजकिय पक्षोपक्ष हे होते. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी आपल्या भाषणात स्वतंत्र्य भारताच्या स्वातंत्र्याच्या संरक्षणाविषयी लोकशाहीप्रधान राज्यघटनेच्या सुरक्षिततेविषयी आणि लोकशाहीच्या जोडीला स्वातंत्र्य, समता आणि बंधुत्व जीवनमुल्यांवर आधारित सामाजिक लोकशाहीला अत्यंत महत्त्वाचे स्थान देण्याविषयी जे बहुमुल्य विचार व्यक्त केले, ते मार्गदर्शन आहेत.

संपूर्ण आयुष्य देशसेवेसाठी व्यतित केलेल्या महापुरुषांच्या प्रति कृतज्ञता व्यक्त करण्यात काहीच गैर नाही. परंतु कृतज्ञता व्यक्त करण्यालाही मर्यादा असल्या पाहिजेत. आयरीश देशभक्त डॉनियल ओकॉनेल यांनी समर्पकपणे म्हटल्याप्रमाणे, कोणताही माणूस स्वाभिमानाचा बळी देऊन कृतज्ञता व्यक्त करू शकत नाही, कोणताही स्त्री स्वतःच्या शीलाचा बळी देऊन कृतज्ञता व्यक्त करू शकत नाही आणि कोणताही देश स्वतःच्या स्वातंत्र्याचा बळी देऊन कृतज्ञता व्यक्त करू शकत नाही. इतर देशांच्या तुलनेत भारताला सावधगिरीचा इशारा लक्षात घेणे अधिक गरजेचे आहे, कारण भारतात भक्ती किंवा जिला भक्तीचा मार्ग

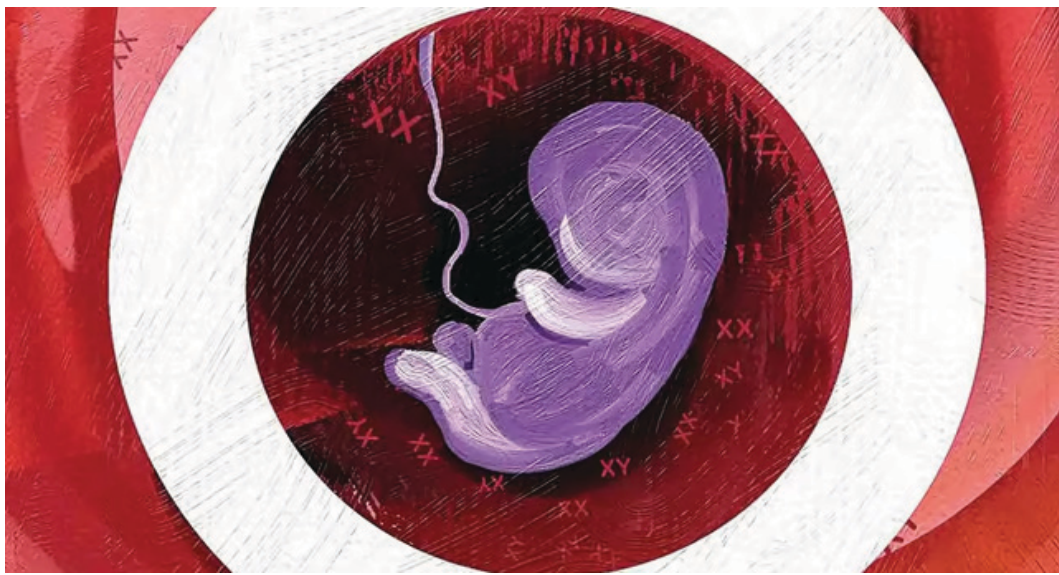
म्हणता येईल तो किंवा विभूतीपूजा ही जगातील इतर कोणत्याही राजकारणात दिसणार नाही, इतक्या मोठ्या प्रमाणात भारतीय राजकारणात दिसते. धर्मातील भक्ती ही आत्म्याच्या मुक्तीचा मार्ग असू शकेल. परंतु राजकारणात भक्ती किंवा व्यक्तिपूजा ही अधःपतन आणि अंतिमतः हुकूमशाहीकडे नेणारा हमखास मार्ग ठरतो. आपल्या राष्ट्रताली श्रेष्ठ नेते व कायदेपंडीत यांनी उभारलेली घटनेची ही भव्य इमारत भारताच्याच काय, पण जगाच्या कौतूकाचा विषय झाल्याशिवाय राहणार नाही, हे ही तेवढेच ख

संविधान गौरव दिनाच्या सर्वांना शुभेच्छा !

गर्भलिंग निदानाबाबत 'या' गोष्टी माहिती आहेत काय?

आपल्याला ठाऊक आहे का की, गर्भलिंगनिदानाला आळा घालण्यासाठी भारत सरकारने राष्ट्रीय पातळीवर कायदा करून या निदान तंत्राचा गर्भलिंग तपासणीसाठी दुरुपयोग करण्यावर बंदी घातली आहे. महाराष्ट्रात १९८८ साली आणि देशभरात १९९४ साली हा कायदा लागू झाला. हा कायदा नेमकं काय सांगतो?

गर्भधारणेपूर्वी किंवा गर्भधारणेनंतर गर्भलिंग निवडीवर बंदी व आनुवंशिक विकृती शोधण्यासाठी असलेल्या तंत्रज्ञानाचा पोटातील गर्भ मुलगा आहे की मुलगी याची तपासणी करण्यावर बंदी. पोटातील गर्भांचे लिंग माहीत करून घेऊन गर्भपात करण्यास बंदी. गर्भलिंग निवड आणि लिंग निश्चिती तंत्राची जाहिरात करण्यावर बंदी. कायद्यातील तरतुदींचा भंग करणार्यांना शिक्षा. या कायद्यातील सर्व गुन्हे दखलपात्र, अजामीनपात्र व आपापसात न मिटवता येणार्या स्वरूपाचे आहेत. कायद्याच्या अंमलबजावणीसाठी जिल्हा स्तरावर



समुचित अधिकार्यांची व जिल्हा सल्लागार समितीची नियुक्ती.

राज्यस्तरावर राज्यपर्यवेक्षकीय मंडळ, राज्य सल्लागार समिती, राज्य देखरेख व मूल्यमापन समितीची नियुक्ती.

ज्या ठिकाणी सोनोग्राफीचे मशिन आहे त्या ठिकाणी संबंधित दवाखान्याने किंवा व्यवस्थापनाने खालीलप्रमाणे गोष्टीची पूर्तता करणं बंधनकारक आहे सोनोग्राफी मशिन, केंद्राची जागा यांची नोंदणी केलेलं प्रमाणपत्र दर्शनी भागात लावलेलं असावं.

नोंदणीकृत जागा सोडून मशिन इतरत्र वापरण्यास बंदी आहे.

कोणत्याही सोनोग्राफी तज्ज्ञास दोनपेक्षा जास्त केंद्रांसाठी कार्यरत राहता येणार नाही.

समुचित प्राधिकरणास मशिन, सोनॉलॉजिस्ट किंवा जागेच्या बदला बाबतीत ३० दिवस आधी कळवणं बंधनकारक आहे.

वेटिंग रूम, ओपीडी, सोनोग्राफी मशिनच्या शेजारी 'येथे गर्भलिंग तपासणी केली जात नाही' असा बोर्ड असला पाहिजे.

डॉक्टरांकडे या कायद्याची इंग्रजी भाषेतील व स्थानिक भाषेतील प्रत असायला हवी.

सोनोग्राफी मशिन वापरण्यासंबंधीचे प्रशिक्षण घेतल्याचं प्रमाणपत्र उपलब्ध असावं.

आणखी एक अधोरेखित करण्याजोगी बाब म्हणजे, या कायद्याखाली सदर गर्भवती महिला निर्दोष आहे, असं गृहीत धरलं जातं. कोणत्याही परिस्थितीत गर्भलिंग निदान करणार्या स्त्रीला आरोपी केलं जाणार नाही, असंही हा कायदा सांगतो, हे विशेष!

भारताचे संविधान हे सर्वोच्च राष्ट्रीय ग्रंथ आहे.

आपला देश ज्या कायद्यानुसार चालतो, त्या कायद्याची संहिता असणारे ग्रंथ म्हणजे भारताचे संविधान होय. म्हणून त्या ग्रंथाला सर्वोच्च राष्ट्रीय ग्रंथ संबोधणे संयुक्तीक ठरेल, असे मला वाटते.

भारताचे संविधानाचा संरचनामा अर्थात उद्देशिका समजून घेण्याचा प्रयत्न केला तर असे लक्षात येते की, या राष्ट्रीय ग्रंथात मानवीय विचारांची सांगड घातली आहे. असे प्रत्येक कलमाचे अवलोकन केले असता लक्षात येते. म्हणून या ग्रंथाला मानवीय विचारांची संहिता म्हणून स्विकारायला हवी. ती संहिता सृष्टीतील सर्व मानवांस मानवीय जीवन सुकर होण्यासाठी मार्गदर्शक आहे. करिता या संहितेची काटेकोरपणे अंमलबजावणी केली पाहिजे. जेणेकरून सृष्टीतील कोणत्याही व्यक्तीमध्ये जात, धर्म, लिंग, वंश, प्रांत, भाषा यावरून भेदभाव केला जाणार नाही. वेगवेगळ्या देशात त्यांनी स्विकारल्याप्रमाणे त्या त्या देशातील संविधानानुसार कायदे कानून उपलब्ध असले, तरी भारताचे संविधानातील मानवावादाच्या उल्थानासाठी अंतर्भूत असलेला सारांश मात्र जगातील मानवाच्या मेंदूत, मनात बिंबविण्याची नितांत आवश्यकता आहे. ज्यामुळे केवळ भारतातीलच नव्हे! तर जगातील मानवीय समाज समृद्ध होईल. परिणामी जगात शांतता प्रस्थापित होईल.

द्वितीय महायुद्धाच्या समाप्तीनंतर भारतीय स्वातंत्र्याचा प्रश्न अग्रक्रमाने पुढे आला. त्यामुळे यासाठी स्थापन करण्यात आलेले त्रिसदस्यीय कॅबिनेट मिशन यांनी ११ मार्च १९४६ ला सत्ता हस्तांतरणाची योजना

जाहीर केली. ज्यानुसार वरळपळझरीरपरसरलरळळी-ळषपी.ले।र भारताचे संविधान निर्मितीसाठी संविधान सभा स्थापन करण्यात यावी, असे सूचित करण्यात आले होते. या उद्देश पूर्तीसाठी भारताचे संविधान सभा स्थापन करण्यात आली. भारताच्या संविधान सभेची पहिली बैठक सोमवार दिनांक ९ डिसेंबर १९४६ रोजी सकाळी ११ वाजता, 'संविधान वरळपळझरीरपरसरलरळळीळषपी.ले।र सभागृह, नवी दिल्ली' येथे भरली होती. त्याच दिवशी भारताचे संविधान निर्मितीच्या कार्याला सुरुवात करण्यात आली. भारताचे संविधान सभेने १० डिसेंबर १९४६ ला अध्यक्षीय नियुक्ती संबंधी नियम पारित केले. त्यानुसार ११ डिसेंबर १९४६ ला डॉ. राजेंद्र प्रसाद यांची भारताचे संविधान सभेचे अध्यक्ष म्हणून नियुक्ती करण्यात आली.

२९ आगस्ट १९४७ ला सत्यनारायण सिन्हा यांनी मांडलेल्या ठरावाला एकमताने मंजूरी देऊन सात सदस्यीय मसुदा समिती गठीत करण्यात आली. त्यात अल्लादी कृष्णस्वामी अय्यर, एन. गोपालस्वामी अयंगर, डॉ. बी. आर. आंबेडकर, के. एम. मुन्शी, सैय्यद मोहम्मद सादुल्ला, बी. एल. मित्तल, डी. पी. खेतान यांची मसुदा समितीचे सदस्य म्हणून नियुक्ती करण्यात आली. ३० आगस्ट १९४७ ला मसुदा समितीच्या बैठकीत डॉ. आंबेडकरांना मसुदा समितीचे अध्यक्ष म्हणून एकमताने निवड करण्यात आली. या मसुदा समितीची पहिली बैठक २७ ऑक्टोबर १९४७ ला घेण्यात आली. मसुदा समितीने भारत एक सार्वभौम लोकसत्ताक गणराज्य असेल असे सुचविले होते.

४ नोव्हेंबर १९४८ ला भारताचे संविधानाचा मसुदा संविधान सभेत सादर केल्यानंतर प्रथम वाचन करण्यात आले. तर १५ नोव्हेंबर १९४८ ला द्वितीय वाचनास प्रारंभ होऊन त्यात प्रत्येक अनुच्छेदावर क्रमवार चर्चा करण्यात आल्याने ही चर्चा १७ ऑक्टोबर १९४९ पर्यंत चालली. त्यानंतर तृतीय वाचनाकरिता १४ नोव्हेंबर १९४९ रोजी संविधान सभा भरविण्यात आली ती २६ नोव्हेंबर १९४९ पर्यंत म्हणजे भारताचे संविधान स्विकृत होईपर्यंत चालली. म्हणून २६ नोव्हेंबरला भारताचे संविधान स्वीकृती दिवस म्हणून ओळखल्या जाते. या दिवसाचे अन्न्यसाधारण महत्त्व लक्षात घेऊन आपण हा दिवस राष्ट्रीय सणाप्रमाणे साजरा केला पाहिजे.

४ नोव्हेंबर १९४८ ला भारताचे संविधान सभेला मसुदा सादर करताना डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी मार्गदर्शन करीत असताना खरेच, संविधाना अंतर्गत काही चुकीच्या गोष्टी घडल्या तर त्यास संविधान जबाबदार नसेल, माणसाची दुष्टता जबाबदार असेल. याची जाणीव ठेवून निरपेक्ष वृत्तीने या प्रक्रियेवर लक्ष केंद्रित करण्याची आवश्यकता आहे. म्हणून फुले शाहू आंबेडकराईट स्टडी सर्कलच्या वतीने १० नोव्हेंबर २०२४ ला सदरील विधानाच्या ७६ व्या वर्धापनदिनानिमित्त या अनुषंगाने वैचारीक प्रबोधनात्मक साप्ताहिक कार्यशाळा आयोजित करण्यात आली होती. या संविधानातील पहिले कलम ज्यात 'इंडिया अर्थात भारत, हा राज्याचा संघ असेल.'

असे स्पष्ट म्हटले असताना समाज जीवनात काही लोक, नेते, कार्यकर्ते हिदुस्तान असा उल्लेख करतात. हे भारताचे संविधान यातील तरतुदीचे उल्लंघन नाही काय? तसेच कलम ३९३ प्रमाणे या संविधानास भारताचे संविधान व्दश उेपींळींळ्ये'ष खपवळर भारत का संविधान असे म्हणावे, असे स्पष्ट नमूद करण्यात आलेले आहे. अर्थात या संविधानावर बोलत असताना भारत या शब्दापासून संविधान वेगळे करून संबोधन केल्यास ते संबोधन अर्थहीन होईल. तरीही समाज जीवनात अनेक व्यक्ती, पक्ष, संस्था, संघटना सुद्धा भारताचे संविधान याचा केवळ संविधान असा एकेरी उल्लेख करतात. काही जण संविधान प्रतिष्ठान, संविधान रॅली, संविधान मंच, संविधान बचाव इत्यादी इत्यादी असा बचावात्मक पवित्रा घेत आहेत. यात बामसेफ सारख्या अग्रगण्य सामाजिक संघटनेचा एक गट सुद्धा अग्रेसर आहे. त्यांनी तर आपल्या अभियानाचे नांवच बीएसफोर अर्थात भारतीय संविधान, सन्मान, सुरक्षा व संवर्धन असे ठेवले आहे. ज्यात भारताचे संविधान ही कलम ३९३ प्रमाणे विभक्त न होणारी शब्दावली असेल तर मग ती शब्दावली विभक्त करणारे भारताचे संविधान याच्या समर्थनार्थ सन्मान, सुरक्षा व संवर्धनासाठी काय अभियान चालवीत असतील? याची शहानिशा करूनच जनतेने समर्थन दिले पाहिजे. या कलमानुसार तसे एकेरी उल्लेख करण्याची सुट

देण्यात आलेली नाही. तरी भारताचे संविधान यावर प्रेम व आस्था असणाऱ्यांनी जाणीवपूर्वक भारताचे संविधान असाच उल्लेख करावा. अशी माझी आग्रही भूमिका आहे. सत्याला सत्य म्हणून स्विकारून असत्याला नाकारले पाहिजे, जेणेकरून आदर्श महापुरुषांच्या क्रांतिकारक आंदोलनाचा कारवाा पुढे घेऊन जाता येईल. याचे भान ठेवून मार्गक्रमण करावे.

भारताचे संविधान यातील उद्देशिकेची सुरुवातच आम्ही, भारताचे लोक अशी करण्यात आली आहे. ज्यात सामाजिक, आर्थिक व राजनैतिक न्याय प्रदान करून विचार अभिव्यक्ती, विश्वास, श्रद्धा व उपासना यांचे स्वातंत्र्य बहाल करून दर्जा व संधीची समानता याची हमी देण्यात आली आहे. असे महत्त्वपूर्ण भारताचे संविधान २६ नोव्हेंबर १९४९ ला अंगीकृत व अधिनियमीत करून स्वतःप्रत अर्पण करण्यात आले आहे.

जय भीम!
जय पिपल्स व्हाईस!!
जय भारताचे संविधान!!!

लेखक : बी. बी. मेश्राम, नॅशनल कौन्सिल मॅबर ऑफ दि ऑल इंडिया नाग असोसिएशन (आईना), संचालक : फुले शाहू आंबेडकराईट स्टडी सर्कल, छत्रपती संभाजी नगर, महाराष्ट्र.

संपर्क : ९४२१६७८६२८



संविधान समजून घेतांना

आद. बाळासाहेब आंबेडकर साहेब तुम्हाला लाख लाख वंदन.

साहेब तुम्ही आमच्या वंचित बहुजनांच्या लाखो करोडो मुलाबाळांच्या भविष्याची लढाई प्रमाणिकपणे स्वाभिमानाने लढत होतात.

पण यामध्ये तुम्ही हरला नाहीत. बाळासाहेब मी तर म्हणजे

बाळासाहेब आंबेडकर साहेब तुम्ही जिकलात. यामध्ये लाखो करोडो वंचितांची मुलं बाळांचे भविष्य या महाराष्ट्रातील काही मोजक्या मनुवाद्यांनी ओ बी सी, एस .सी एसटीच्या मतदारांनी आपल्या पुढच्या पोटाच्या मुला बाळांचे गोळ्याचे भविष्य पैशावर विकले आहे, तुम्ही तर श्रद्धेय साहेब या आदिवासी भटक्या ओबीसी एससी एसटी यांच्या मुलाबाळांचे भविष्य उज्वल सुखरूप करण्याची स्वाभिमानाची लढाई लढत होतात.

, तुम्ही तर जिकलात आदरणीय बाळासाहेब जेव्हा तुम्ही यांना

अठरापगड जातीतील समाजाला, जसे की वडार कैकाडी महार, गारुडी, चांभार, ढोर , मांग ,साळी, माळी धनगर कोळी आदिवासी भटका, मुस्लिम, या लोकांना सत्तेच्या दारापर्यंत घेऊन गेलात, इथेच तुम्ही तुमची स्वाभिमानाची लढाई जिकलात,

परंतु दुर्दैव यांचं यांना देव कोण आणि राक्षस कोण हे कळलच नाही. कारण

पैशावर आपली मत विकणाऱ्या या हरामखोरांना गुलामीच करायची आहे,

बाळासाहेब आंबेडकर साहेब तुम्ही ज्या वंचितांची लढाई लढत होतात.

त्याच वंचिताला येथील मनुवाद्यांनी ५००,रुपये १५००,तर कुठे,३०००,तर कुठे२०००,रु ईतक्या पैशावर विकत घेतलं साहेब.

याच वंचितातील काही बेईमान लोकांनी स्वतःची पैशावर मत विकली म्हणजेच त्यांनी त्यांच्या आया बहिणीची अब्रू विकली म्हणजेच त्यांनी त्यांच्या मुलाबाळांचे शिक्षण विकले म्हणजेच इथल्या शेतकऱ्याचा घाम विकला

म्हणजे इथल्या हातावर पोट असणाऱ्या मजूरांचा रोजगार विकला

म्हणजेच इथल्या सर्वसामान्याला गोळ्या औषधे मिळत नाहीत, चांगला आरोग्य मिळत नाही, ह्या गोळ्या औषधे

हे आरोग्य, या महाराष्ट्रातील मतदारांनी एससी एसटी ओबीसी आदिवासी भटका मुस्लिम, या मतदारांनी पैशावर विकले,

मत देऊन मनुवाद्यांच्या गुलामीचा स्वीकार केला. आपल्या आया बहिणीचं दूध पैशावर विकले

*- साहेब तुम्ही इथल्या शेतकऱ्यांना न्याय देण्यासाठी तुमची *-लढाई तुम्ही लढलात.

साहेब तुम्ही महिला भगिनींसाठी न्याय हक्क मिळवून देण्यासाठी लढलात.

*-साहेब तुम्ही आमच्या लहान मुला बाळांचे भविष्य सुखरूप *करण्यासाठी लढलात त्यांना केजी टू पीजी पर्यंत शिक्षण मोफत मिळवून देण्यासाठी लढलात.

*-साहेब तुम्ही यांना या लाखो करोड वंचितांना आरोग्य मोफत देण्यासाठी लढलात

*-साहेब इथल्या लाखों वंचितांना हाताला काम देण्यासाठी तुम्ही लढलात.

परंतु इथल्या मनुवादी व्यवस्थेकडून या इथल्या लाखो करोड मतदार वंचितांना न्याय नाही. सत्ता नाही पाहिजे , त्यांना आपल्या मुला बाळांचे उज्वल भविष्य नाही पाहिजे तर महाराष्ट्रातील काही बेईमान मतदारांना गुलामी पाहिजे, असो तूर्तास इतकेच.

शेवटच्या श्वासापर्यंत श्रद्धेय बाळासाहेब आंबेडकर साहेब आम्ही या लढाईत तुमच्या सोबतच.

तुमचाच एक वंचित कार्यकर्ता.

त्याचं कारण असं की माझ्या मुला बाळांचं भविष्य सुखरूप करण्यासाठी फक्त आणि फक्त एकमेव आंबेडकरच करू शकतात, हे अंतिम सत्य

मी श्रद्धेय बाळासाहेब आंबेडकर साहेबांचा मीडिया

संविधान लागू झाले आणि देशात शैक्षणिक, आर्थिक, सामाजिक व राजकीय क्रांती झाली. हजारो वर्षांपासून विषमतावादी व्यवस्थेने विषमता बळकट करून माणसाला माणसापासून दूर करून सर्व प्रकारचे हक्क अधिकार व विकासाच्या माध्यमापासून दूर ठेवले होते. संविधानामुळे झोपडीतील लोक, गावकुसाबाहेरचे लोक शाळा, नोकरी, संसदेमध्ये जाऊ लागले व समाजात स्वाभिमानाचे मिरवू लागले. संविधानाने समता, बंधुता, न्याय व वैयक्तिक स्वातंत्र्य देऊन माणसाला जगण्याचे बळ दिले. संविधानामुळे आज सर्वांना प्रवर्गातील लोक शिक्षण घेत आहेत, नोकरी करत आहेत, राजकारणात जात आहेत, संविधाने दिलेल्या हक्क अधिकाराचा फायदा घेत आहेत. तरीही आज खुप मोठी शोकांतिका आहे ती म्हणजे संविधान समजून घेण्याची. स्वतःला उच्च विद्याभूषित समजणारे, स्वतःला जागृत व सक्षम समजणाऱ्या लोकांमध्येच आजही संविधानाबद्दल जागृती नाही ही देशासाठी खुप घातक बाब आहे. सुशिक्षित असणाऱ्या लोकांना आजही संविधानाचे गांभीर्य नाही. मोठमोठ्या खुर्चीत बसून हक्क अधिकार आणि कायद्याच्या बाता करणाऱ्या लोकांना जर संविधानाची माहिती नसेल तर तेव्हा त्यांच्या बुद्धीची किंव येते. आजही सुशिक्षित व माहिती तंत्रज्ञानाच्या युगात भारतीय संविधान घराघरात पोहचले नसेल आणि स्वतःला सुशिक्षित समजणारे व संविधानाचे लाभार्थी संविधानाला एकाच जातीची खाजगी संपत्ती समजत असतील तर ते खुप अज्ञानी व देशद्रोही आहेत. कारण संविधान हे देशाचे असते हे ज्याला कळत नाही त्याला सुशिक्षित कसं म्हणायचं? आणि संविधाना बद्दल प्रेम, आपुलकी नाही आणि जागृती नाही त्याला देशप्रेमी किंवा राष्ट्रप्रेमी कसं म्हणायचे हा प्रश्न खुप गंभीर आहे. आज प्रत्येक महिलेचे जन्मापासून तर मरेपर्यंत जे काही हक्क अधिकार आणि मान सन्मान बहाल झालेला आहे तो केवळ संविधानामुळेच. सीयांना स्त्रि पुरुष समानता, शिक्षण, नोकरी मध्ये बरोबरीचे स्थान हे केवळ संविधानाची देण आहे. घराचा उंबरठा ओलांडण्याचा अधिकार नसलेल्या स्त्रियांना संसदेचे व अधिकारी होण्याचे द्वार केवळ भारतीय संविधानाचे उघडून महिलांना माणूस बनवले. पुरुषां एवढाच पगार, हक्क अधिकार संविधानाने सीयांना बहाल केले आहेत. आई- वडिलांच्या संपत्तीमधील व नवऱ्याच्या संपत्तीमधील हिस्सा भारतीय संविधानाने मिळवून दिला आहे. ओबीसी, एस सी, एस टी च्या सर्वांगीण विकासाचे एकमेव माध्यम म्हणजे भारताचे संविधान होय. याची किती लोकांना जाणीव आहे? हा चिंतेचा विषय आहे. ओबीसी, एस सी, एस टीचे शिक्षण, नोकरी, राजकारण व सामाजिक विकास हा केवळ भारतीय संविधानामुळे झालेला आहे. ज्याद्वारे आपल्या सर्वांगीण विकास होतो त्याबद्दल च जर आपण जागृत नसेल तर आपण पुन्हा गुलामगिरी कडे वाटचाल करत असतो हे ही सत्य आहे. म्हणून संविधान समजून घेतांना आपल्याला अगोदर आपला इतिहास समजून घ्यावा लागेल. ओबीसी, एस सी, एसटी च्या लोकांना संविधान लागू होण्यापूर्वी कोणत्याही प्रकारचे हक्क अधिकार नव्हते, शिक्षण, नोकरी मध्ये स्थान नव्हते. आजही आपण बघितले तर आजच्या लोकांचे आजोबा, पंजोबा अडाणी होते, ते कोणत्याही नोकरी वर व आर्थिक मिळवतीवर नियुक्त नव्हते. ब्रिटिश काळात ब्रिटिशांनी शिक्षण व नोकरीचे द्वार उघडे करून काही लोक शिकले तो अपवाद वगळता शिक्षण नोकरी तर सोडा पण माणसा सोबत माणसा सारखे राहण्यावर सुद्धा येथे बंदी होती. संविधान लागू झाले आणि सर्वांना सर्वच क्षेत्रात संधी निर्माण करून दिली म्हणून आज ओबीसी, एस सी, एसटी समुदायातील लोकांच्या घरात शिक्षण, नोकरी, हक्क अधिकार, व राजकीय पद पोहचले आहेत याची जाणीव ठेऊन, आणि येणाऱ्या पिढीला सुद्धा संविधानाचा फायदा व्हायला पाहिजे म्हणून संविधान समजून घेऊन त्याची जनजागृती करणे प्रत्येक भारतीय



नागरिकांचे प्रमुख कर्तव्य आहे. संविधानाचा मोठा लाभार्थी असलेला ओबीसी समुदाय आज सुशिक्षित झालेला आहे. अपवाद वगळता ओबीसी समुदायाचे लोक संविधाना बाबत संवेदनशील नसल्याचे दिसून येते. जर ओबीसी समुदाय संवेदनशील नसेल आणि ओबीसी समुदायाने आज संविधाना बद्दल जनजागृती केली नाही तर सर्वात अगोदर ओबीसींचे हक्क अधिकार आणि मानवी स्वातंत्र्य धोक्यात येईल. एसटी प्रवर्गात आजही पाहीजे तसे शिक्षण व नोकरीचे प्रमाण वाढले नाही. याला जबाबदार शासन तर आहेच परंतु संविधानाला डोक्यावर घेऊन मिरवणारे लोकही आहेत. संविधान हे फक्त डोक्यावर घेऊन मिरवायचे नाही तर प्रत्येक डोक्यात पेरण्याचे आहे. प्रत्येक घरात संविधानाचा सन्मान होणे आवश्यक आहे. परंतु तसे होताना दिसत नाही. एस सी समुदायामध्ये सुद्धा बौद्ध लोक सोडले तर संविधाना विषयी पाहिजे तशी जागृती किंवा जाणीव राहलेली नाही. बहुतांश बौद्ध लोक भारतीय संविधानाला फक्त ते डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी लिहले म्हणून माणतात म्हणजे केवळ डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी लिहले म्हणून संविधानाचा सन्मान करणे हे राष्ट्रप्रेम मुळीच नाही. संविधान हे देशाचे आहे. म्हणून त्याचा सन्मान व जागृती करणे हे प्रत्येकांचे आद्य कर्तव्य आहे. बौद्धांनी संविधान डोक्यावर घेतल्यामुळे ओबीसी चे संविधानीक आरक्षण, शिक्षण व नोकरीचा फायदा घेतात ते सुद्धा म्हणतात कि संविधानाने बौद्धांना सवलती देते. असे जेव्हा कोणी बोलते तेव्हा त्यांच्या बुद्धीची किंव येते. कारण संविधानाचा अभ्यास केला तर समजते की संविधान कोणत्याही जातीला कोणत्याही बाबतीत सुतभरही सवलत देत नाही. तर ओबीसी, एस सी, एस टी समुदायाला प्रत्येक क्षेत्रात संधी निर्माण करून देते. संधी आणि सवलत यामध्ये खुप फरक आहे. संविधान कधीच कोणत्याही प्रकारच्या भेदभावाचे समर्थन करत नाही. हे समजून घेण्यासाठी आम्हाला संविधान वाचावे लागेल, समजून घ्यावे लागेल आणि समजलेले संविधान इतरांना समजून सांगावे लागेल. संविधानाचा भाग चार जर बघितला तर आपल्या लक्षात येईल की संविधान कोणत्याही पद्धतीचा भेदभाव करत नाही. उलट मागास घटकांना प्रगतीच्या घटकांत आणण्याचे काम करत असते. वेगवेगळ्या जातना ज्या तयार होतात ह्या योजना राज्यकर्ते स्वतः तयार करत नाहीत. शेतकरी, विद्यार्थी, महिला यांचा सर्वांगीण विकास करण्याची जबाबदारी

सरकारची आहे. आणि तसे ध्येय धोरणे सरकारला करावी लागतात. म्हणून शेतकऱ्यांसाठी वेगवेगळ्या योजना, विद्यार्थ्यांसाठी वेगवेगळ्या योजना तयार करण्यात येतात. काही वेळा काही योजनेचा लाभ सर्वच शेतकऱ्यांना होत नाही त्याला कारणीभूत सत्तेत बसलेले लोक असतात. जातीची व भ्रष्टाचाराची घाण डोक्यात असल्याने अनेक योजना सत्तेतील गोचीड खातात तो भाग वेगळा असला तरीही प्रत्येक शेतकऱ्यां साठी सारखीच योजना असते. सध्या लाडक्या बहिणीचे लाभार्थी बहुतांश महिला आहेत. ही योजना महिलांचे जीवनात उंचावण्यासाठी तयार केलेली असून कोणत्याही मागास समुदायामधील महिलेले सोबत भेदभाव झालेला नाही. थोडक्यात काय तर संविधान प्रत्येक नागरिकां सोबत समान संधी व समता प्रस्थापित करते आणि कोणावरही अन्याय होऊ देत नाही हे समजून घेणे गरजेचे आहे. देशात जातीभेद आणि अस्पृश्यता प्रमाणोपेक्षा ही जास्त पसरली होती. लोकांना समतावादी संस्कारापेक्षा विषमतावादी व माणुसकी हीन संस्कार जास्त आपुलकीचे वाटत होते व आजही बऱ्याच ठिकाणी विषमतेचे उदाहरण समोर येत असतात. समाजातील प्रत्येक समुदायाला समान प्रतिनिधित्व

मिळावे व त्यांचे शिक्षण, नोकरी व राजकारण यामधील प्रमाण वाढावे म्हणून आरक्षण आहे. आरक्षण हे केवळ एका जातीला नसून ओबीसी च्या ३४६ जाती, एस टी च्या ४७ जाती आणि एस सी ५९ च्या जाती आणि १६ पी ५८ जातीला आरक्षण महाराष्ट्रात आहेत. बरेच लोक संविधान समजून न घेता, स्वतःच्या प्रगतीचा मार्ग समजून न घेता आरक्षणाचा फायदा घेणारेच आरक्षणाला विरोध करतात तेव्हा त्यांच्या बुद्धीची किंव येते. आरक्षणाकडे दृष्टाने बघणारेच आरक्षणाचे लाभार्थी आहेत याची जाणीव ज्यांना नसेल ते हुशार आहेत असे म्हणणे म्हणजे स्वतःलाही अज्ञानाच्या यादीत समाविष्ट केल्यासारखे आहे. देशाचा राज्यकारभार कशाप्रकारे असावा, सरकारने नागरिकांची प्रगती होण्यासाठी कोणकोणत्या बाबींवर भर द्यावा यासाठी केवळ भारताचे संविधान आहे. विषमतेमध्ये एकता, अनेक धर्मांमध्ये समता प्रस्थापित करण्याचे काम भारताचे संविधान करते. संविधानानुसार देशात जाती धर्माला नाही तर माणसाला आणि माणसाच्या कर्माला प्राधान्य दिलेले आहे. संविधानाने नागरिकांची ओळख धर्माच्या, जातीच्या नावावर नाही तर भारताच्या नावावर भारतीय म्हणून करून दिलेली आहे. म्हणून प्रत्येकाला भारतीय असण्याचा गर्व असला पाहिजे. जाती धर्माचा जर गर्व निर्माण होत असेल तर आपण चुकिच्या अर्थात देशद्रोहाच्या मार्गावर जात आहोत. आणि ही खुप गंभीर बाब आहे हे ही समजून घेणे आवश्यक आहे. एकिकडे संविधानाला पंचेहत्तर वर्षे झाले आहेत तर दुसरीकडे संविधान अजूनही घराघरात पोहचले नाही यांची खंत आहे पण घराघरात संविधानाचा लाभार्थी आहे याचा आनंदही आहे. म्हणून संविधान समजून घेतांना आपल्याला डोळस पणे परिस्थिती समजून घेऊन त्यावर जागृती करणे आवश्यक आहे. संविधान दिनांच्या सर्वांना मंगलमय सदृच्छा

विनोद पंजाबराव सदावर्ते
समाज एकता अभियान
रा. आरगांव ता. मेहकर
मोबा: ९१३०९७९३००

मनं जोडण्याची परंपरा वाचनातून जोपासली जाते: मोहिब कादरी

डॉ बाबासाहेब संविधान सभेत नसते तर ...

लातूर :- माणसानं आपलं जगणं सुंदर करायचे असेल तर आहे त्याचा उत्सव करावा, जगणं सुकर करायचे तर चांगलं वाचन महत्वाचे आहे असे सांगून, माणसांची मनं जोडण्याची परंपरा वाचनातून जोपासली जाते, असे मत प्रसिध्द साहित्यिक मोहिब कादरी यांनी व्यक्त केले.

माळकोंडजी ता.औसा येथील गोपाळबुवा सार्वजनिक ग्रंथालयात रविवार, दि. २४ नोव्हेंबर रोजी आयोजित दिव-

ळा अंकाच्या प्रदर्शनाचे उद्घाटन करताना ते बोलत होते. या कार्यक्रमाच्या अध्यक्षपदी वाचनालयाचे अध्यक्ष प्रकाश विभूते हे होते. प्रमुख पाहुणे म्हणून माजी शिक्षणाधिकारी राम गारकर हे होते. मंचावर सत्कारपूर्वी जिल्हा सार्वजनिक ग्रंथालयाचे कार्याध्यक्ष डॉ. ब्रिजमोहन झंवर, जिल्हा परिषद शाळेच्या मुख्याध्यापिका रचना पूरी, आलमलाच्या विश्वेश्वर फार्मसीचे प्राचार्य डॉ. विश्वेश्वर धाराशिवे, साहित्यिक द. मा. माने यांची उपस्थिती होती. सामान्य अल्पभूधारक शेतकरी, कष्टकरी घराण्यात ज्ञानाचा वारसा नसताना एका शिक्षकाने शालेय जीवना वाचनाची गोडी लावली आणि आज मी साहित्य क्षेत्रात भरार्या घेतो आहे असे सांगत वाचनामुळे माणसांला कशा प्रकारे चांगले वर्तन, आचरण आणि संभाषण करता येते यावर मोहिब कादरी यांनी भाष्य केले. माणसाची जात, धर्म यापेक्षा तो चांगला माणूस होणे आवश्यक आहे, हे कसब वाचनामुळे साध्य होते असे स्वानुभव कथन करून मोहिब कादरी यांनी वाचनकांना मंत्रमुग्ध केले.

प्रमुख पाहुणे राम गारकर यांनी आपण आपल्या मुलींच्या लग्नात वर्हाडी मित्रांना शाली, पटके बांधण्यापेक्षा, हजारांचे ग्रंथ भेट दिले असे सांगून आजच्या तंत्रज्ञानाच्या युगात माणसाला ग्रंथालयाची निकड भासत आहे, ग्रंथवाचनामुळे माणूस समृद्ध होतो, समाजाच्या समृद्धीसाठी, विकासासाठी



वाचनालयाची चळवळ गतिमान होणे आवश्यक आहे. वाचनामुळेच काही तरी करण्याची प्रेरणा मिळते, मला स्पर्धा परीक्षेची गोडी लागली आणि वरिष्ठ पदावर जाता आले, एकूणच माणूस कळण्यासाठी पुस्तकाशिवाय तरणोपाय नाही असेही राम गारकर यांनी स्पष्ट केले. सत्काराला उत्तर देताना डॉ. ब्रिजमोहन झंवर म्हणाले, माळकोंडजी हे अडवळणाला असले तरी इथल्या ग्रंथालयामुळे या छोट्याशा गावचे सुमारे तीनशे शासकीय कर्मचारी झाले, एकाध्यापिका गोपाळबुवा ग्रंथालयाने गावाला दिशा देण्याचे काम केल्याचे कौतुक करून प्रत्येकाने आपले संभाषण मराठीतून करावे असे आवाहन केले. मुख्याध्यापिका रचना पूरी या सुसज्ज ग्रंथालयामुळे स्पर्धा परीक्षार्थींची पिढीच तयार होतून गावाला समृद्धी आली, ग्रंथालयाचा अधिकाधिक गावकऱ्यांनी लाभ घ्यावा असे आवाहन केले.

प्रांभी ग्रंथालय शाखाचे जनक डॉ. एस. आर. रंगनाथन यांच्या प्रतिमेचे मान्यवरांच्या हस्ते सामूहिक पूजन करून अभिवादन करण्यात आले, मोहिब कादरी यांच्या हस्ते दिवाळी अंक प्रदर्शनाचे उद्घाटन करण्यात आले. याप्रसंगी लातूर रोटी व कलबचा डॉ. ब्रिजमोहन झंवर यांना व्यावसायिक पुरस्कार मिळाल्याबद्दल, माळकोंडजी जि. प. शाळेला मुख्यमंत्री सुंदर शाळेचा द्वितीय पुरस्कार मिळाल्याबद्दल मुख्याध्यापिका रचना पूरी, प्राचार्य विश्वेश्वर धाराशिवे यांनी पीपेचडी मिळाल्याबद्दल त्यांचा

उपरणे, भारताचे संविधान देवून् सन्मान करण्यात आला. दहावीच्या परीक्षेतील गुणवंत श्रद्धा विभूते, वृषभ क्षीरसागर, महेश विभूते, कराटेचा ब्लकबेल्ट विजेता पुष्कर मोरे तसेच या वर्षी या गावातील शासकीय सेवेत दाखल झालेल्या गणेश जाधव, आदिनाथ उस्तुरे, विशाल विभूते, योगेश घोंगडे, बळीराम भालेकर, ओंकार रायफळे, महादेव मुळे, ज्योतीराम सिरसाट, किरण क्षीरसागर, सुमित क्षीरसागर, अल्ताफ शेख, आरती घोंगडे, तसेच सरपंच जयशंकर विभूते, पोलीस पाटील सौदागर माळी यांचाही मान्यवरांच्या हस्ते भार-ताचे संविधान, उपरणे देवून् गौरव करण्यात आला. या कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक गोपाळबुवा सार्वजनिक ग्रंथालयाचे सचिव ग्रंथमित्र पांडुरंग अडसुळे यांनी केले. सूत्रसंचालन नारायण अडसुळे व बाळ होळीकर यांनी केले. ग्रंथालय संचालक पल्लवी अडसुळे यांनी आभार मानले. कार्यक्रमाला असंख्य वाचक हजर होते.

या कार्यक्रमासाठी सहसचिव ज्ञानोबा क्षीरसागर, ग्रंथपाल शिवलिंग अडसुळे, लिपिक रामलिंग अडसुळे, संचालक मारुती बरडे, आनंद अडसुळे, शिपाई इंदु बनसोडे, काका बनसोडे, प्रकाश कांबळे, नारायण कांबळे, वसुधा मोरे, लक्ष्मण वाघमारे, दिलीप भारतीय, विकास साठे, आनंद कांबळे, ज्ञानोबा कांबळे, विकास पांचाळ, निकीता अडसुळे, रामदास कांबळे आदिंनी सहकार्य केले.

नवी दिल्ली :- दि. २४ नोव्हेंबर २०२४ रोजी रमाई जागृती मंच आणि आल इंडिया सिद्धार्थ वेल्फेअर सेंटर नवी दिल्ली यांचे संयुक्त विद्यमाने संविधान दिन डॉ. आंबेडकर वाटिका सरोजिनी नगर नवी दिल्ली येथे साजरा करण्यात आला. याप्रसंगी कृषी मंत्रालय, भारत सरकार मधून सेवानिवृत्त अतिरिक्त आयुक्त डॉ. के पी वासनिक यांनी सांगितले की डॉ. बाबासाहेब संविधान सभेत कसे आलेत आणि त्यांना संविधान मसुदा समितीच्या अध्यक्ष कसे बनविण्यात आले. ते म्हणाले की पूर्ण संविधान सभेत डॉ. बाबासाहेब फक्त एकटेच उच्च विद्या विभूषित असलेले व्यक्ती होते. डॉ. बाबासाहेब जर कोणत्याही कारणाने संविधान सभेत नसते तर आज मिळत असलेले हक्क आणि अधिकार मिळाले असते किंवा नाही, कदाचित आजच्या संविधानाचे स्वरूप वेगळेच असते. त्यांनी सांगितले की हर घर संविधान याची खरी सुरुवात श्री ई झेड खोब्रागडे, सेवानिवृत्त सनदी अधिकारी यांनी केली. ते जिल्हा परिषद नागपूर मध्ये मुख्य कार्यकारी अधिकारी असताना संविधानाचे शिशिरालश्र शाळेत मुलांनी वाचायला सुरुवात केली आणि त्यांच्या पाठपुराव्यामुळे महाराष्ट्र राज्यात संविधानाचे शिशिरालश्र वाचण्याची सुरुवात झाली. केंद्रात २०१५ पासून २६ नोव्हेंबर हा दिवस संविधान दिवस म्हणून साजरा करण्याची घोषणा झाली. श्रीमती सुजाता अंबोरे, अध्यक्ष, आल इंडिया सिद्धार्थ वेल्फेअर सेंटर, नवी दिल्ली यांनी आपल्या



संबोधनात सांगितले की आज मी आपल्यामध्ये एक महिला म्हणून बोलत आहे ती देन डॉक्टर बाबासाहेब यांची होय. महिलांनी राजकीय दृष्ट्या सक्रिय होण्याची गरज आहे, तेव्हाच राजकारणात महिलांसाठी असलेल्या आरक्षणचा फायदा घेता येईल. श्री सुभाष लोखंडे सचिव, आल इंडिया सिद्धार्थ वेल्फेअर सेंटर, नवी दिल्ली म्हणाले की तरुणांमध्ये नेतृत्व गुणांचा विकास होणे आवश्यक आहे. त्यासाठी आमची संस्था दिल्लीत नेतृत्व विकास प्रशिक्षण वर्ग घेता येतील का हे आम्ही तपासून पाहू. चांगल्या नेतृत्वाची आज सर्वच स्तरावर गरज आहे. ऍडव्होकेट शरद शिंगाडे यांनी सांगितले की प्रत्येकाने घटना वाचायला हवे, तसेच जमल्यास प्रत्येकाने कायद्याचा अभ्यास करावा. कायद्याची पदवी ही आपल्याला सर्वच क्षेत्रात सक्षम बनविते. डॉ. जया सूर्या हीने सांगितले की मी आज कृषी संशोधन क्षेत्रात क्षेत्रीय प्रमुख केवळ डॉ. बाबासाहेब यांचे संविधान मुळेच आहे. कार्यक्रमाची सुरुवात भंते अश्वघोष यांनी बुद्ध वंदना नी तसेच संविधानाची उद्देशिका वाचून झाली. कार्यक्रमाचे संचलन ज्योत्सना वासनिक हिने केले. आभार प्रदर्शन सुजाता नंदेश्वर नी केले.

केज विधानसभा निवडणुकीत मनसेचे इंजन १५३७ मतावर थांबले

२००७ मते घेऊन अपक्ष उमेदवार वैभव स्वामी उरले भारी

केज/प्रतिनिधी-केज विधानसभा निवडणुकीत मनसेचे इंजन १५३७ मतावर थांबले आहे तर वंचित बहुजन आघाडीचे पुरस्कृत उमेदवार डॉ. महावीर सोनवणे यांना गतनिवडणुकीच्या तुलनेत मताधिक्य कमी पडले आहे.

निवडणुकीच्या काळात प्रचार यंत्रांना फारशी न राबवता

२००७ मते घेऊन अपक्ष उमेदवार वैभव स्वामी भारी उरले आहेत असे मतदारातून बोलले जात आहे. केज विधानसभेच्या निवडणुकीच्या रिंगणामध्ये प्रमुख पक्षाचे उमेदवार म्हणून महायुतीच्या उमेदवार नमिता मुंदडा, शरदचंद्र राष्ट्रवादी पक्षाचे उमेदवार पृथ्वीराज साठे नवनिर्माण सेनेचे उमेदवार रमेश गालफाडे तर अपक्ष उमेदवार तथा वंचित बहुजन आघाडीचे पुरस्कृत उमेदवार डॉक्टर महावीर सोनवणे यांच्यासह अपक्ष उमेदवार एकूण २५ उमेदवार हे निवडणुकीच्या रिंगणात उतरले होते.

केज विधानसभा मतदारसंघाची निवडणूक ही पृथ्वीराज साठे व नमिता मुंदडा यांच्या दुरंगी लढतीत अतिशय अतितटीचा सामना पाहायला मिळाला आहे.

या अटितटीच्या लढतीमध्ये नमिता मुंदडा यांचा २६८७ मतांने निसटता विजय झाला आहे

पृथ्वीराज साठे यांचा २६८७ मतांने पराभव झाला आहे. मनसेचे उमेदवार रमेश गालफाडे यांना १५३७ मतावर समाधान मानावे लागले आहे तर अपक्ष उमेदवार तथा वंचित बहुजन आघाडीचे पुरस्कृत उमेदवार डॉक्टर महावीर सोनवणे यांना १४४६ मते मिळाली आहेत.

गेल्या निवडणुकीत वंचित बहुजन आघाडीचे उमेदवार म्हणून वैभव स्वामी हे होते त्यांना जवळपास दहा हजार मते मिळाली होती परंतु गत निवडणुकीच्या तुलनेमध्ये डॉक्टर महावीर सोनवणे यांना कमी मते मिळाली आहेत.

दिनांक २३ नोव्हेंबर २०२४ रोजी मतमोजणी अंतिम निवडणूक निर्णय अधिकारी यांनी उमेदवारनिहाय घोषित केलेली मते बहूजन समाज पार्टीचे अनंत वैजनात गायकवाड १२९९,

भारतीय जनता पार्टी नमिता अक्षय मुंदडा यांना ११७०८१,

शरदचंद्र पवार राष्ट्रवादी काँग्रेस पृथ्वीराज शिव-जी राठे ११४३९४, महाराष्ट्र नवनिर्माण सेना रमेश सुलतान गालफाडे १५३७, टिपू सुलतान पार्टी अलका प्रभाकर साळुंखे ११९७,

भारतीय युवा जन एकता पार्टी अशोक धोंडीबा सोनवणे ३५३, बहुजन महा पार्टी अशोक भागोजी थोरात ३५५९, राष्ट्रीय मराठा पार्टी अशोक (दादा) लक्ष्मण इचके १३९, महाराष्ट्र

स्वराज्य पार्टी जीवन श्रीपती गायकवाड १६०, राष्ट्रीय समाज पक्ष शितल महादेव रोकडे ८८, मराठवाडा मुक्ती मोर्चा साहस पंढरीनाथ आदोडे ७५,

अपक्ष उमेदवार आशिश अशोक भालेराव ४९२, जयश्री गोरख वाघमारे ७७०, डॉ. महावीर धर्मराज सोनवणे १४४६, मिलिंद दगडू आचार्य १५७, लहू महादेव बनसोडे २८७, विजयकुमार सुखदेव वाळूळ ४५९, ड. विशाल घनश्याम घोबाळे ४६४, वैभव विवेक स्वामी २००७, ड. शिरीष मिलिंदराव कांबळे १८४, सचिन भीमराव चव्हाण १७५, सतीश सुदाम पायाळ ९६२, संजय पंढरीनाथ साळवे ७७५, संजय बाबुराव होळकर २३९, स्मन्तिल बबुवान ओढाळ ७३४, केज विधानसभा सार्वत्रिक २०२४ च्या निवडणुकीत उमेदवारांना वरील प्रमाणे मिळा-लेली मते आहेत.

गत निवडणुकीमध्ये वंचित बहुजन आघाडीचे उमेदवार म्हणून वैभव विवेक स्वामी हे निवडणूक लढले होते त्यांना जवळपास दहा हजार मते मिळाली होते परंतु या निवडणुकीमध्ये वंचित बहुजन आघाडीचा उमेदवार काही कारणास्तव देण्यात आला नाही परंतु अपक्ष उमेदवार डॉक्टर महावीर सोनवणे यांना पाठिंबा देऊन पुरस्कृत उमेदवार वंचित बहुजन आघाडीने जाहीर केले होते. गत निवडणुकीच्या तुलनेमध्ये डॉ. महावीर सोनवणे यांना फारसे मताधिक्य मिळाले नाही.

महाराष्ट्र नवनिर्माण सेनेचे केज मतदार संघामध्ये संघटन नसल्यामुळे व महाराष्ट्र निर्माण सेनेचे उमेदवार रमेश गालफाडे हे मूळचे साळगा-वचे भूमिपुत्र असले तरी ते सध्या पुणे येथे व्यवसायानिमित्त राहत आहेत गालफाडे यांचा फारसा मतदारसंघांमध्ये जनसंपर्क नाही असे जनसामान्यातून बोलले जात आहे.

अपक्ष उमेदवार वैभव विवेक स्वामी यांनी निवडणुकीच्या दरम्यान कुठलीही प्रचार यंत्रणा न राबवता त्यांच्या जनसंपर्कामुळे त्यांना २००७ मते मिळाली आहेत अपक्ष उमेदवार वैभव स्वामी यांना २००७ मते मिळाली असल्याने ते अपक्ष असून देखील भारी उरले आहेत असेही बोलले जात आहे.

वंचित बहुजन आघाडीचे पुरस्कृत उमेदवार डॉ. महावीर सोनवणे यांना गतनिवडणुकीच्या तुलनेत मताधिक्य कमी

पानगावात डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर अस्थी अभिवादनाची जय्यत तयारी - भदंत डॉ.उपगुप्त महाथेरो

रेणापुर / प्रतिनिधी :- विश्वरत्न महामानव बोधीसत्त्व डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पानगांव येथे असलेल्या पवित्र अस्थि कलशा" ला दरवर्षी महापरिनिर्वाण दिना निमित्त अभिवादन करण्याकरिता लाखों आंबेडकरी अनुयायी येतात त्यांची गैरसोय होऊ नये याकरिता डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर स्मारक वतीने जय्यत तयारी केली असल्याची माहिती दूरदृष्टचे अध्यक्ष भदंत डॉ.उपगुप्त महाथेरो यांनी दिली आहे.

विश्वभुषण भारतरत्न पं.पु.डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांचा ६ डिसेंबर २०२४ हा महापरिनिर्वाण दिन.मौजे पानगांव ता. रेणापुर जि. लातूर येथील आंबेडकर नगर येथे पं.पु. डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पवित्र अस्थी आहेत.

दरवर्षी याठिकाणी असलेल्या पवित्र अस्थी कलशाला अभिवादन करण्या करिता मराठवाड्यासह शेजारील कर्नाटक, आंध्रप्रदेश, तेलंगणा राज्यातून लाखों महिला-पुरुष आंबेडकरी अनुयायी एकत्र येत असतात. त्या निमित्ताने डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर स्मारक पानगांव या दूरदृष्ट आणि येथील समाज बांधवांच्या पुढाकारातून दरवर्षी विविध कार्यक्रमांचे आयोजन केले जाते.त्याच पद्धतीने यावर्षी ही कार्यक्रमांचे आयोजन करण्यात आलेले आहे.

दि.६ डिसेंबर रोजी ००.०१ मिनिटाला म्हणजेच ६ डिसेंबर सुरु होण्याच्या पहिला मिनिटाला अस्थी कलशा जवळ सामूहिक पंचशिल-त्रिशरण, बुद्धवंदना, समता सैनिक



दलाची सलामी, सकाळी ९.०० वा. ध्वजा रोहन (निळा ध्वज - अर्ध्यावर)स्थळ - आंबेडकर नगर अस्थी कलशा जवळ, सकाळी १०.०० वा. ध्वजा रोहन (निळा ध्वज - अर्ध्यावर)स्थळ - डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चौक (निळा ध्वज - अर्ध्यावर) रात्री भिम गितांचा कार्यक्रम होणार आहे.तर येणाऱ्या आंबेडकर आनुयायींनी अस्थी अभिवादाना करिता कसल्याही प्रकारची गैरसोय होऊ नये म्हणुन डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर स्मारक दूरदृष्ट, सुमता सैनिक दल, पोलीस प्रशासन, स्वयंसेवक यांच्या माध्यमातून शिस्तित व रांगेत अभिवादानाची व्यवस्था करण्यात आली आहे.या बाबतीत लातूर जिल्हाधीकारी, मुख्य कार्यकारी अधिकारी जि. प.लातूर, पोलीस अधिक्षक

लातूर, तहसीलदार साहेब - रेणापुर, पोलीस निरीक्षक साहेब, रेणापुर, ग्रामपंचायत कार्यालय पानगांव यांना निवेदने दिली आहेत.राष्ट्रीय महामार्ग विभाग यांना खरोळा फाटा ते पानगांव रस्त्याची डागडूजी करण्याकरिता, महावितरण विभागाला अखंडीत विद्युत पुरवठा ठेवण्या करिता तर ग्रामपंचायत कार्यालया मार्फत दरवर्षीप्रमाणे सेवा पुरविण्या करिता निवेदने दिली असून दूरदृष्ट व समाजाच्या वतीने वेगवेगळ्या समित्या गठीत करण्यात आल्या आहेत.६ डिसेंबर हा आपल्या मुक्ती दात्यांचा महापरिनिर्वाण दिन दुखाचा दिवस असल्यामुळे या दिवशी डॉ.बाबासाहेबांच्या अस्थी ला अभिवादन आणि आंबेडकरी साहित्य खरेदी- विक्री व्हावी याला जत्रेचे स्वरूप येवू नये याची खबरदारी अभिवादानाकरिता येणाऱ्या अनुयायींनी घेण्याचे अवाह- नही डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर स्मारक दूरदृष्टचे अध्यक्ष भदंत डॉ.उपगुप्त महाथेरो, भदंत पर्यायानंद थेरो, नामदेव आचार्य, विश्वनाथ आचार्य, दशरथ आचार्य, प्रल्हाद रोडे, सुकेश भंडारे, के.ई. हरिदास, सुभाष आचार्य, जे. सी.पानगांवकर, विष्णु आचार्य, गोरबा आचार्य, नागनाथ चव्हाण, किशोर आचार्य, गौतम आचार्य, पंडीत आचार्य, रमेश तिगोटे, सत्यशिला आचार्य, तुकाराम कांबळे, शिवाजी आचार्य, रत्नराज आचार्य अदिंनी केले आहे

चंपावती नेत्रालय, मैत्री ऑप्टिकल व मेडिकलचा भव्य शुभारंभ जिल्हा शल्यचिकित्सक डॉ. अशोकराव थोरात यांच्या हस्ते संपन्न

नेत्र सेवे बरोबरच रुग्णांची समाजसेवा करावी-डॉ.अशोकराव थोरात

के ज / प्रतिनिधी - चंपावती नेत्रालय, मैत्री ऑप्टिकल व मेडिकलचा भव्य शुभारंभ जिल्हा शल्यचिकित्सक डॉ. अशोकराव थोरात यांच्या हस्ते संपन्न झाले आहे. नेत्र सेवे बरोबरच रुग्णांची समाजसेवा करावी असे मत जिल्हा शल्य चिकित्सक डॉ. अशोकराव थोरात यांनी व्यक्त केले आहे. केज शहरात चंपावती नेत्रालय मैत्री ऑप्टिकल व मेडिकलचा भव्य शुभारंभ संपन्न झाला असून या कार्यक्रमाचे उद्घाटन म्हणून जिल्हा शल्यचिकित्सक डॉ. अशोकराव थोरात तर प्रमुख पाहुणे म्हणून स्व.रा.ति.रुग्णालय व महाविद्यालय, अंबाजोगाईचे नेत्र विभाग प्रमुख डॉ. ज्ञानोबा दशाडे, एस.आर.टी.मेडिकल कॉलेजचे नेत्रालयाचे प्रा. डॉ. एकनाथ शेळके, कृषी उत्पन्न बाजार समितीचे उपसभापती डॉ. वासुदेव नेहरू यांची उपस्थिती होती तर या कार्यक्रमाचे



अध्यक्ष म्हणून उपजिल्हा रुग्णालय, केजचे वैद्यकीय अधिकक डॉ. दत्तात्रय केंद्रे, नगरसेवक पशुपतिनाथ दोंगट यांची प्रमुख उपस्थिती होती. या कार्यक्रमाचे विनीत डॉ. नारायण सर्जेराव आळणे, डॉ. प्रदीप झुंबरराव सानप, डॉ. रवींद्र प्रल्हाद गालफाडे तर या कार्यक्रमाचे स्व-गतीतलुक म्हणून अभिषेक बाभळगावकर, चंद्रकांत नेहरूकर, शंकर लांडगे हे होते. सर्वप्रथम उपस्थित मान्यवरांचे आभारवाक्या वतीने शाल पुष्पगुच्छ देऊन सन्मान करण्यात आला व उपस्थित मान्यवरांच्या हस्ते फीत कापून

होईल जास्तीत जास्त रुग्णांनी या रुग्णालयास भेट देऊन आपल्या डोळ्यांचे आजार बरे करावेत या रुग्णालयाचे तीनही डॉक्टर माझ्या जडणघडणी मध्ये आहेत ते तज्ञ असल्याचे मला खात्री आहे असे मत त्यांनी बोलताना व्यक्त केले आहे. उपस्थित त्यांना मार्गदर्शन करताना जिल्हा शल्य चिकित्सक डॉ. अशोकराव थोरात यांनी सांगितले की, काही रुग्ण गरीब असतात व त्यांच्याकडे राहण्याची आणि खाण्याची सोय नसते त्यामुळे त्यांना शासकीय रुग्णालयात उपचार करावे लागत आहेत तर दुसरी बाजू अशी आहे की, आम्ही

शासकीय रुग्णालयात श्रीमंत रुग्णाला चांगली रुग्णसेवा दिली तरी त्या रुग्णाला आमची सेवा पसंत पडत नाही म्हणून तशा रुग्णांना या खा-जगी रुग्णालयाचा फायदा होतो. पुढे बोलताना डॉ. थोरात म्हणाले की, लवकरच लोखंडी येथे शासकीय नेत्रालय विभागाची सुरुवात करत आ-होत दररोज शासकीय रुग्णालयात ५० रुग्णावर नेत्रालया शस्त्रक्रिया करण्यात येणार आहेत. या रुग्णालयाच्या डॉक्टरांनी रुग्ण सेवा सोबतच समाज सेवा देखील करावी अशी अपेक्षा या रुग्णालयाच्या डॉक्टर कडून करत आहे या भागातील बहुतांश रुग्ण हे गरीब आहेत त्यामुळे येणाऱ्या रुग्णाकडून मापक दरातच फीस आकारणी करावी व एखाद्या रुग्णाकडे पैसे नसले तरी त्याला तुम्ही रुग्णसेवा द्या कारण एखाद्याच्या डोळ्यातील दुःखाचे अशू पाहण्यापेक्षा त्याच्या डोळ्यातील आनंद अशू पहा असेही बोलताना त्यांनी स्पष्ट केले आहे. यावेळी केज शहरासह परिसरातील युवक नागरिक व सर्व क्षेत्रातील मान्यवर मोठ्या संख्येने उप-स्थित होते.